

2. T., 8 lutego 2023 r.

4.Sygn. akt II K 1841/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

5.1.Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Justyna Pabian

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08.02.2023 r. w

sprawy

D. K. (1)

syna J. i J. z d. K.

urodz. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 07.10.2022 r. około godziny 01.25 w miejscowości T. ul. (...). S. w rejonie przystanku autobusowego dokonał naruszenia czynności narządów ciała T. K. (1) w ten sposób, że szarpał i popchnął go powodując jego upadek na jezdnię a następnie kilkukrotnie kopnął go w głowę w wyniku czego doznał obrażeń ciała w postaci krwiaka pourazowego wewnątrzczaszkowego czym spowodował uszczerbek na zdrowiu na czas powyżej siedmiu dni w rozumieniu odpowiedniego artykułu kodeksu karnego,

- tj. o czyn z art. 157 § 1 kk

o r z e k a :

I. oskarżonego D. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 157 § 1 kk i za to na podstawie art. 157 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek zapłaty kwoty 3.000 zł (trzy tysiące złotych) na rzecz pokrzywdzonego T. K. (1) tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem opłaty oraz kwotę 201,95 zł (dwieście jeden złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) tytułem wydatków poniesionych od chwili wszczęcia postępowania.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1841/22	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnym czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. K. (1)	w dniu 07.10.2022 r. około godziny 01.25 w miejscowości T. ul. (...). S. w rejonie przystanku autobusowego dokonał naruszenia czynności narządów ciała T. K. (1) w ten sposób, że szarpał i popchnął go powodując jego upadek na jezdnię a następnie kilkakrotnie kopnął go w głowę w wyniku czego doznał obrażeń ciała w postaci krwiaka pourazowego	

		wewnątrzczaszkowego czym spowodował uszczerbek na zdrowiu na czas powyżej siedmiu dni w rozumieniu odpowiedniego artykułu kodeksu karnego	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 6 października 2022 roku około godziny 01.20 T. K. (1) siedział w okolicach przystanku autobusowego na ul. (...). S. w T.. Na przystanku przebywał również D. K. (1), który był pijany. W pewnym momencie D. K. (1) zaczął szarpać i popychać T. K. (1), który upadł na ziemię. Wtedy D. K. (1) zaczął go kopać po głowie.</p> <p>Na miejsce przybył patrol Straży Miejskiej oraz Policji. T. K. (1) został zabrany przez zespół pogotowia ratunkowego.</p> <p>W wyniku zdarzenia T. K. (1) doznał obrażeń ciała w postaci ran tłuczonych głowy, otarcia naskórka i obrzęku okolicy jarzmowej prawej, kilku podbiegnięć krwawych klatki piersiowej po stronie prawej, krwiaków okularowych obu oczodołów i otarcia naskórka powieki górnej lewej, które naruszył czynności narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni oraz krwiaka</p>	wyjaśnienia D. K.	26-27,92v.	

wewnątrzczaszkowego, które spowodowało naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni. D. K. (1) nie chciał poddać się badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.			
zeznania T. K.	16-17		
protokół badania stanu trzeźwości	2-3		
nagranie monitoringu wraz z protokołem oględzin	9-13		
dokumentacja medyczna	20		
opinia sądowo-lekarska	39		
kserokopia notatników służbowych SM	42-52		
D. K. (1) był wcześniej karany sądownie.	karta karna	31-36	
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

1.OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia D. K.	W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego były wiarygodne w części, w której przyznał się do stawianych zarzutów. W tym zakresie są one bowiem zgodne z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w tym zeznaniami pokrzywdzonego, którym Sąd dał wiarę.	
zeznania T. K.	Wiarygodność zeznań pokrzywdzonego również nie budziła wątpliwości Sądu. Pokrzywdzony w sposób jasny przedstawił przebieg wydarzenia, w wyniku którego doznał obrażeń ciała.		
opinia sądowo-lekarska	Sąd podzielił dowód z opinii sądowo-lekarskiej albowiem jest jasna, spójna i logiczna, została sporządzona w sposób fachowy przez osobę dysponującą wysoką wiedzą fachową. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania jej wniosków.		
protokół badania stanu trzeźwości, karta karna,	Sąd dał wiarę wszelkim przeprowadzonym w		

dokumentacja medyczna, zapis monitoringu, etc.	<p>sprawie dowodom z dokumentów, na których oparł ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie, w szczególności w postaci danych o karalności, protokołom zatrzymania, oględzin oraz wszelkim innych dokumentom zebranym w sprawie. Nie ma podstaw, by kwestionować treść powyższych, bowiem dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości.</p>		
<p><i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p><i>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i></p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Zgodnie z art. 157 § 1 kk kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1 – tj. ciężki uszczerbek na zdrowiu; podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Normę art. 157 § 1 kk należy odczytywać przy pomocy art. 157 § 2 kk który przewiduje odpowiedzialność karną za spowodowanie naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia trwającego nie dłużej niż 7 dni. Reasumując na podstawie art. 157 § 1 kk będzie odpowiadał sprawca, który spowodował naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni, a nie będący ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu.</p> <p>Przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. jest skutkowym występkiem, który może być popełniony tylko umyślnie, zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem ewentualnym. Oznacza to, że sprawca musi obejmować świadomością możliwość spowodowania swoim zachowaniem skutku określonego w art. 157 § 1 k.k. i chcieć takiego skutku, albo na nastąpienie</p>	

takiego skutku się
godzić. Postać naruszenia
czynności narządu ciała
lub rozstroju zdrowia nie
musi być sprecyzowana
w świadomości sprawcy,
co oznacza, że objęcie
zamiarem spowodowania
skutku z art. 157 § 1
k.k. przyjąć może postać
zamiaru ogólnego. (por.
wyrok Sądu Najwyższego z
dnia 5 lutego 2013 roku, II
KK 101/12, Prok.i Pr.-wkl.
2013/5/5, LEX 1311525)

Zebrany w sprawie
materiał dowodowy
pozwala, w ocenie
Sądu. na przyjęcie, iż
oskarżony dopuścił się
popelnienia zarzucanego
mu przestępstwa
stypizowanego w art. 157 §
1 kk umyślnie, w zamiarze
co najmniej ewentualnym.

Oceniając bowiem stronę
podmiotową jego czynu
należy stwierdzić, że
oskarżony szarpiąc i
popychając
pokrzywdzonego oraz
kopiąc go w głowę godził
się na następstwa, jakie
mogło to spowodować.
Powołana w niniejszej
sprawie opinia sądowo
- lekarska pozwoliła
w sposób jednoznaczny
zakwalifikować obrażenia,
których doznał
pokrzywdzony - krwiak
pourazowy
wewnątrzczaszkowy, które
naruszyło czynności
narządów ciała na okres
powyżej 7 dni. Mechanizm
powstania powyższych
obrażeń - w wyniku

<p>działania oskarżonego nie budził wątpliwości i został potwierdzony przez pokrzywdzonego.</p> <p>Na marginesie należy tylko wskazać, iż Sąd za autorem aktu oskarżenia powielił w wyroku, iż zdarzenie miało miejsce w dniu 7 października 2022 roku gdy tymczasem analiza dokumentów wskazuje, iż do zdarzenia doszło w dniu 6 października 2022 roku około godziny 01.20.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. K. (1)	I	I	<p>Sąd na podstawie art. 157 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu wymierzona kara w odpowiednim stopniu uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu, zawinienie oraz cele kary. Jest to także odpowiednia reakcja karna biorąc pod uwagę skutki przestępstwa popełnionego przez oskarżonego.</p> <p>Decydując o tym czy kara pozbawienia wolności ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania Sąd kierował się tym w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy przestępstwa. Sąd oceniając postawę</p>

oskarżonego, jego
właściwości i warunki
osobiste, dotychczasowy
sposób życia uznał, że dla
wdrożenia oskarżonego do
przestrzegania porządku
prawnego będzie
konieczne wykonanie
kary.

W przekonaniu Sądu
orzeczona kara nie razi
surowością, szczególnie
biorąc pod uwagę fakt
wcześniejszej,
wielokrotnej karalności
oskarżonego. W
przekonaniu Sądu
wymierzona kara jest w
tym wypadku dostatecznie
dolegliwa i wystarczająca
dla osiągnięcia celów
kary, zarówno w
zakresie kształtowania
świadomości prawnej
społeczeństwa, jak i
wpłynie zapobiegawczo
i wychowawczo wobec
oskarżonego na
przyszłość.

Wymierzając
oskarżonemu karę
pozbawienia wolności
Sąd uwzględnił również
wymogi prewencji
generalnej, kształtowania
wyobrażenia o
konieczności
przestrzegania
obowiązujących norm
prawnych i budowania
autorytetu porządku
prawnego. Biorąc pod
uwagę motywację i
pobudki działania
oskarżonego, godzącego
bezpośrednio w zdrowie
człowieka uznać należy,
że czyn popełniony przez

oskarżonego z jednej strony stanowi wyraz jaskrawego lekceważenia prawa, z drugiej zaś strony wyraz rażącego nieposzanowania dóbr w postaci zdrowia innych osób. Oskarżony dopuścił się zarzucanego czynu w stanie nietrzeźwości, bez żadnego powodu (takim powodem na pewno nie mogło być nawet natarczywe zachowanie pokrzywdzonego, który jest osobą bezdomną).

Przy wymiarze kary uwzględniono:

a) wysoki stopień winy oskarżonego – w realiach przedmiotowej sprawy nie zachodziły okoliczności atypowe, które mogłyby podważać sposobność przypisania oskarżonemu winy. Sąd uwzględnił przy ocenie stopnia winy, iż oskarżony jest osobą dorosłą, zdrową, a zatem ocenić należało, iż miał on możliwość zachowania się w sposób zgodny z prawem, podjął jednak decyzję o realizacji czynu zabronionego, a zatem można i należy przypisać mu winę. W związku zaś z faktem, iż w chwili zdarzenia oskarżony wprawił się w stan nietrzeźwości, Sąd ocenił stopień jego winy jako wysoki (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1976 r., sygn. akt Rw 436/76)

			<p>b) wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, przy której to ocenie sąd rozważył kryteria podmiotowo-przedmiotowe, o których mowa w art. 115 § 2 k.k., w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rodzaj i charakter naruszonego dobra w postaci życia lub zdrowia człowieka, które to dobro należy za jedno z najwyższych dóbr w hierarchii chronionych dóbr prawnych. <p>Dlatego takie zachowanie oskarżonego spotkać się musi z odpowiednio surową reakcją, mieszczącą się przy tym w granicach wyznaczonych przez stopień winy sprawcy. Orzeczone wcześniejszymi wyrokami kary wolnościowe nie wywarły żadnego wpływu na jego zachowanie i postępowanie w przyszłości. Tym samym brak było podstaw do orzeczenia kary łagodniejszego rodzaju lub w niższym wymiarze. Jako okoliczność łagodzącą zaliczono przyznanie się do zarzucanego czynu.</p>
D. K. (1)	II	I	<p>Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego T. K. (1) kwotę 3000 złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Ustalając wysokość</p>

zadośćuczynienia, pamiętać należy, że ma ono mieć charakter kompensacyjny, a więc winno przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. W piśmiennictwie uznaje się, że wysokość przyznawanej kwoty zadośćuczynienia tak powinna być ukształtowana, by stanowić „ekwiwalent wycierpianego bólu” (por. F. Zoll, Zobowiązania w zarysie według polskiego Kodeksu zobowiązań, podręcznik poddany rewizji i wykończony przy współdziałaniu S. Kosińskiego i J. Skąpskiego, wyd. II, Warszawa 1948, s. 122). Kwota zadośćuczynienia ma być więc pochodną wielkości doznanej krzywdy (por. A. Cisek (w:) Kodeks..., s. 797).

Orzecznictwo wskazuje, że uwzględniając przy ustalaniu zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę potrzebę utrzymania wysokości zadośćuczynienia w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa, nie można podważać kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia (wyrok SN z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/2003, OSNC 2005, nr 2, poz. 40). Nadto w judykaturze wskazuje się na konieczność

przedstawiania przez sumę zadośćuczynienia odczuwalnej wartości ekonomicznej, przynoszącej poszkodowanemu równowagę emocjonalną, naruszoną przez doznane cierpienia psychiczne – nie będącej jednakże wartością nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, co wynika z kompensacyjnego charakteru zadośćuczynienia (wyrok SN z dnia 4 lutego 2008 r., III KK 349/07, Biul. PK 2008, nr 4, s. 7; wyrok SN z dnia 14 lutego 2008 r., II CSK 536/07, LEX nr 461725) Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznał, iż orzeczona kwota jest odpowiednia i leży w granicach możliwości zarobkowych oskarżonego, który utrzymuje się z wynagrodzenia w wysokości 1500 euro miesięcznie. Sąd zdaje sobie sprawę, iż szkody niemajątkowej nie sposób wyrównać za pomocą świadczeń pieniężnych, lecz zadośćuczynienie w orzeczonym zakresie powinno w wystarczającym stopniu łagodzić ujemne przeżycia pokrzywdzonego.

Orzeczenie odszkodowania lub zadośćuczynienia na podstawie art. 46 § 1 kk nie stoi na przeszkodzie dochodzeniu niezaspokojonej części roszczenia w drodze

			postępowania cywilnego. (art. 46 § 3 kk)
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Na podstawie art. 627 kpk są obciążył oskarżonego kosztami procesu , w tym opłatą w wysokości 120 zł oraz wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania w wysokości 201,95 zł. W ocenie Sądu sytuacja materialna i majątkowa oskarżonego,		

	który uzyskuje dochód w wysokości około 1500 Euro, pozwala na uiszczenia ww. kosztów bez uszczerbku dla utrzymania oskarżonego czy jego rodziny.
1.Podpis	